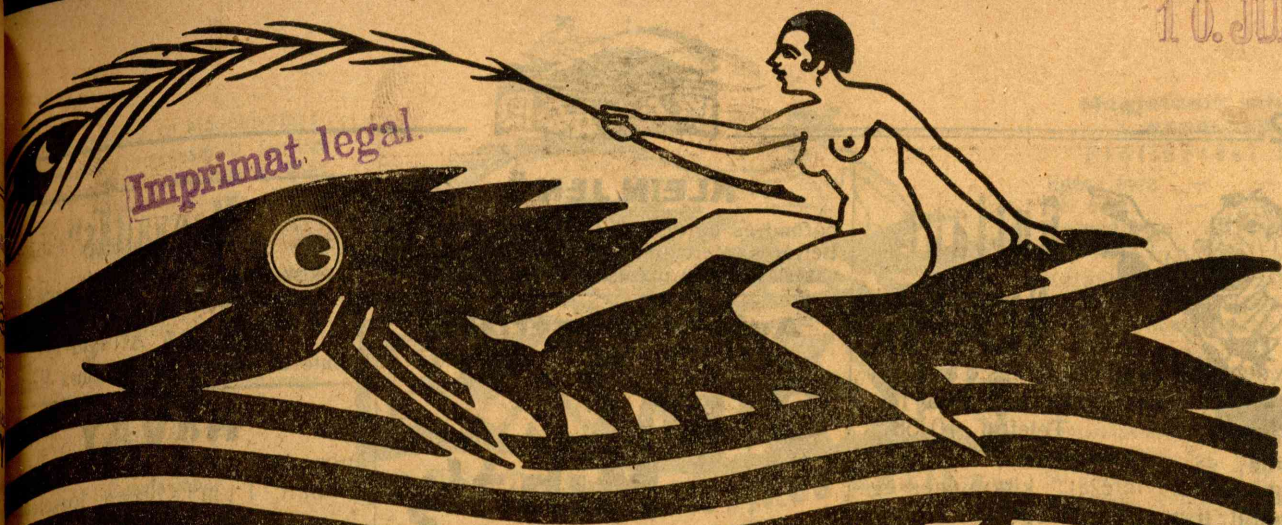

Imprimat. legal.

KÁVIÁR

KULTURA • EROTIKA • MŰVÉSZET • HALADÁS

Diaboló.

— Fantázia kompozíció —

Buttyán Vilus felvétele a „Káviár” részére.

Évf. 24 SZ. Ára 15 lei, Bukarestben 18, 3 c. korona, 8 leinar, Megjelenik minden vasárnap.
50 esztr. garas, 2 fr. frank, 3 lira, 20 pfenning
Feltalajdonos: Dinnyés Árpád, „Káviár” Könyv- és Lapkiadóvállalata: Timișoara (Temesvár) 1926. évi június hó 13

Gutjahr György

Timișoara, II.
Bărăny utca 18
Telefon 10 68.

Ruha és szőrmefestés, kémiai vegytisztító mézét, különlegesség ágytoll tisztításban (régóta felfrisítése).

On is meggyőződhet róla, hogy a legjobb sütemények, fagyalt és jeges kávé **Mann** cukrásznál kaphatók. Timișoara, II., András utca 12.

A legjobb román-magyar szótár.

Csak nemrég hagyta el a sajtót a Dr. Dávid György-féle román magyar és magyar-román szótár s mindenki meggyőződhetett arról, hogy az összes szótárak között ez a leghasználhatóbb, a legpraktikusabb. Minden szótárvásárló tehát a saját érdekében cselekszik, ha vásárlásánál mindezenütt ezt a szótárt kéri. Gazdag szókincsével — egy-egy része több mint 26 000 szót tartalmaz, — praktikus összeállításával, aránylag kis terjedelmével, rendkívül olcsóságával felülmúlhatatlan. Egy egy rész fűzve 80 — lei. A két rész együtt kötve tartós egész vászonkötésben 180, —, diszes félbörkötésben 240. — lei — Kiadta a Brassói Lapok könyvosztálya, Brassóban.

Lloyd Taverna Timișoara, Belváros
modern nivóju elsőrangú kabaré a legjobb nevű művészek fellépésével állandóan új műsor, beléptidj nincs

Legszebb
frizurák,
maniküre.
Legjobb
hajfestés,
hajápolás
Legolcsóbb
illatszerek és
pípercekkek.
P. TODOROV,
női és férfi-
fodrász
Timișoara, str
Alba Iulia

a Grand Hotel mellett

„Tríes” cípők

elsőrendűek és tartósak
Tríes, Timișoara, IV. Begajobbsor 19.

KLEIN JENŐ

börönd és bördészni üzlete, Timișoara Belváros, Mercy-utca 3 Legolcsóbb be vásárlási forrás utazási és divatcikkben

Autókarosszériák

a legmodernebb kiviteiben készít

Oláh

Mihály

II. Rákási utca 1. sz.

Alkalmi ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Ioan Dumoni

órás és ékszerész

Timișoara IV. Str. Iancu Vacarescu 25
(Bemeasse)

NE FELEJTSE EL

megrendelni a Káviár kiadásában megjelent

JÁTÉK A TÜZZEL

című könyvet, mely zárt példányban, diszkötésben kapható a kiadóhivatalban. A miniatűr alakú, 72 oldalon megjelent magánkiadású kis könyv egyike a legérdekesebb könyveknek, amennyiben Brandstädter Károly, lapunk munkatársának azt a kis regényét és két külön novelláját hozza, melyet lapunkban közölni nem lehetett. A csinos kiállítású könyv ára 100 lei, 50 dinár, 30 c. kor. Megrendelésre a kiadóhivatal utánvét mellett azonnal szállítja. Amatőr példány ára 500 lei.

„Megváltás”

poloskairtószer minden háztartásban nélkülözhetetlen. Kapható

Weisz Antal

butortüztetőben, II. Mérlig-utca

ÁRVAY

mos, fest, tisztít olcsón és jobban. Timișoara, József Bem utca 20 sz. 2.

TUDNIVALÓ az előfizetésről

A Káviárra előfizető, mely számtól lenet. Válasz előfizetést az adminisztráció megkönnyítése miatt csak hónapra veszünk fel.

Előfizetési árak Romániában:

Egynegyed évre lei 180
Félévre 360
Egy egész évre 720

Előfizetési árak Csehszlovákiában:

Egynegyed évre c. kor. 180
Fél évre 360
Egy egész évre 720

Előfizetési árak Jugoszláviában:

Egynegyed évre dinár 180
Félévre 360
Egy egész évre 720

Ausztriában és Bécsben:

Egy negyed évre szilling 180
Fél évre 360
Egy egész évre 720

Németországban:

Egynegyed évre Mária 180
Félévre 360
Egy egész évre 720

Franciaországban:

és nyáron át a francia kiadóhivatalban
Egynegyed évre francia frank 180
Félévre 360
Egy egész évre 720

Olaszországban:

és nyáron át a olasz kiadóhivatalban
Egynegyed évre 180
Félévre 360
Egy egész évre 720

A külföld többi helyein:

értékű valuta.
Külföldi előfizetőink a pénzt levélben, rendes értékbevitellel, hetik, vagy célszerűbb az esetek egy részén, a kiadóhivatalban bármely díjat eredeti valutában bármely formában befizetni a kiadóhivatalban megküldeni. A kiadóhivatal az utat a kiadóhivatal megindítja.

Külföldi előfizetéseket csak a kiadóhivatalban fogadjunk el, letelepedésük mindennemű külföldi előfizetést küldünk

Szerkesztőség és kiadóhivatal :
Zimisoara (Temesvár) II. kerület
Fabrica, Str. I. Maiorescu (Bá-
rany-utca) 13. sz.

Folyószámlák:

Romániában: Magyar Ált. Hitel-
bank timisoarai fiókjánál Timi-
soara, Cetate (Belváros)

Csehszlovákiában:
Leszámitoló és Közgazdasági
bank r. t. fiókja,
Kosice (Kassa)

Jugoszláviában:
Általános Hitelbank r. t.
Subotica-Szabadka.

Főszerkesztő:
DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:
BEN GIT

Művészeti szerkesztő:
KOH-I-NOOR

**Megjelenik minden
vasárnap.**

Előfizetési árak:

Egész évre — — 720 lei
Fél évre — — 360 lei
Negyed évre — — 180 lei
Egy óra — — 60 lei

Kéziratokat a szerkesztőség nem
ad vissza és névtelen levelekre
nem válaszol.

Egyes szám egész Romániában:
15 lei, Bucarestiben 18 lei

Jugoszláviában 8 dinár, Cseh-
szlovákiában 3 c. kor.; Bécsben
50 garas; 3 lira; 2 fr. frank; 20
pfenning, Külföldön 1/4 évre 250
lei értékű valuta

Eredeti jelzéssel szignált cikkeink, novelláink és minden más közleményeink átvétele csakis a „Káviár“-ra való hivatkozással van megengedve

Hiába-csáb.

A Káviár eredeti kézírata.

Berlin első sztárja volt, a legszebb nő. Megengedhette magának azt a fényűzést, hogy barátait szigorúan az első arisztokraták köréből válogatta meg. Emellett gyakran változtatta is őket. Nem pusztán szeszélyből, de mert féktelen szenvedélye nem bírta a megállapodást. Állandóan új és új férfit kívánt és idővel unta mindegyiket. Nem izgatták többé, nem vágyott rájuk.

A germán faj aránylag hideg vérű és a szeretkezést is mintegy géppontossággal végrehajtó férfiai megutálta és új férfitípusra, új férfifajra éhezett.

És megunta már környezetét is, a megszokást, a mindennapi életet: újra vágyott, izgató változatosságra, meglepő fordulatokra.

Mínthogy befejeződött a színiévad, otthagya Berlint. Megszökött. Lopva, egyedül, hogy még egy halvány gondolat se kísértse a régiekből. Nekiindult a világnak: utazgatott.

S most az Aranyszarv festői pompájára nyílt szalonja ablaka, különös, ígéző varázssal szötte körül a titok-

zatos Kelet kapuja: a Boszporus.

Unottan, kényelmesen futotta át mégegyszer a fiatal Achmed bej levelét: holnap délutánra szívesen látja, hogy belepillantást engedjen a nagy művésznőnek csodás háreme rejtelseibe.

Összegyűrte a levelet... egyelőre sokkal jobban érdekelte a levél hozója.

Rabszolga-féle lehetett, izmos, barnabőrű, impozáns testű arab, vagy talán hindu?

Hatalmas, bronzbőrű teste kemény izmokba domborodott.

Valami exotikus mámor fogta el, megejtette a férfi idegenszerűsége, átfutott rajta a titokzatosság varázsa: hogy szerethet ez a keményizmu, bronzbőrű testkolosszus?

Legszívesebben melléje lépett volna, beleragadt volna karjába és bevonszolta volna a budoár puha pamlagára.

Ránézett, csábítóan, kacérán.

Az bambán, üresen meredt a levegőbe.

Kiszámitott, izgató mozdulattal heveredett végig a szalón pamlagán.

A hindu félszegen hajolt meg, távozni készült.

A nő türelmetlenül intett, hogy maradjon. Észrevétlenül térde fölé csúsztatva könyű pongyoláját, merész ivben szökkent elő formás lába egészen a combokig, ingerlően villant elő selyem harisnyakötője... Nyújtózkodó, hanyag mozdulattal dőlt hátra, keblén szétnyílt a pongyola és látni engedte duzzadó kis melleit, amint vad előrefeszülésben keltek kéjelgő, vad birokra az őket fékezve leszorító, remegő selyemkombinéval...

Félszemmel a férfi felé pillantott.

A hindu egykedvűen állt és várt, észre sem látszott venni az izgató játékot.

A nőt bosszantotta a fagyos hidegség. Ajkába harapott.

Ügyes mozdulattal a pongyola utolsó kapcsai is szétbomlottak és föltárult egész alsóteste: férfirészegítő félmegtelenységben, a legigézőbb, a legsejtetőbb fehérműfűrdőben kéjelegve.

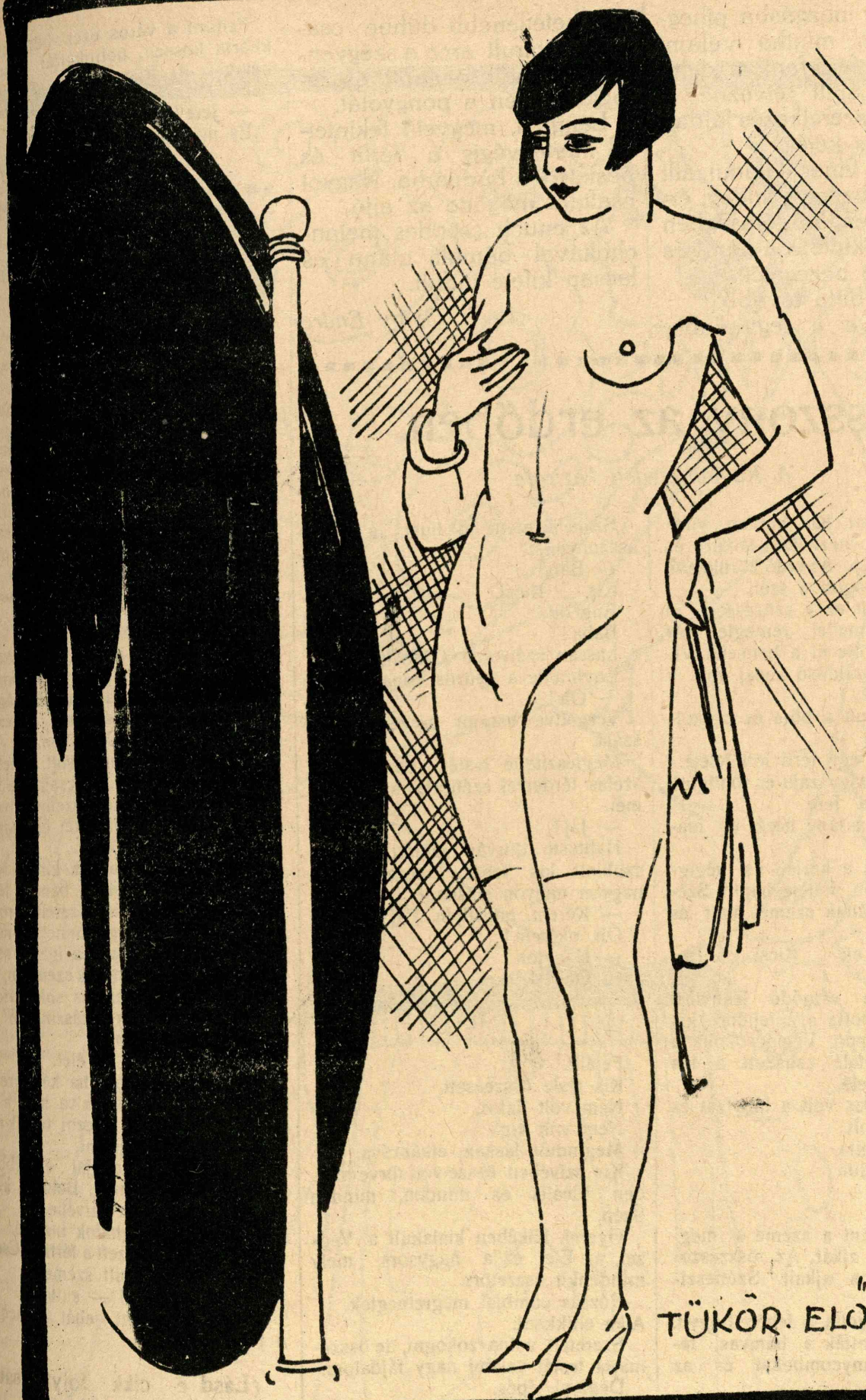
A hindu érzéketlenül bámult el a nő felett.

Abban tehetetlen düh zuhogott föl és az örületig korbácsolódott fel benne a vágyó akarás:

— Hát megmozdithatatlan ez az ember?

NIMFA ÉS KENTAUR.

TÜKÖR. ELŐTT.

Ritmikus mozgásba pihegette testét, mintha valami láthatatlan férfi-fantom kielégülő teste alatt élvezné a legforróbb szeretkezés fájdalmasan édes kését.

A hindu tanácstalanul állt a szalón közepén, hideg, érzéketlen nemtörődomségben siklott le tekintete a nőről és az ajtó felé nézegetett.

Az nem birta tovább.

Izzó vágya a legvadabb,

legtehetetlenebb dühbe csapott. Kipirult arca a szégyentől és dühtől, fölugrott, összefogta mellén a pongyolát.

Lángoló, megvető tekintettel mérte végig a férfit és besietett a budoárba. Nagyot csattant mögötte az ajtó.

Az enuch csendes melancholiával bámult utána és lassan kifelé indult.

Győry Endre

Feltűnt a város ezer bűnével kitérte hosszú, polipkarját az új nemes, a frissen-friss zsákma-

— Jere!

És ment az Asszony.

Reggel.

— Eredeti kézirat. —

Az égen csillag csillag hátán nyugogott. Imitt-amott egy béka kutyolt melancholikus, mocsaras folyondárai között.

A villából egy zongora harmónikus akkordjai csengtek ki az este.

A kis kerti pavilonban tartózkodott Csella. Nézte a virágok szirmait pihenő könnycseppeket. Az asztal piros terítőjén feküdt fehér naplóját. Tüzes lánggal gondolt Henryre.

— O madonna mia! — sóhajtott.

A tündér fényű holdsugár ezüst nyomát rakta le a kert kavicsköves utaira. Sápadt sugaraitól átborította egy ifju, kócsagtollas trubadur lágyan pengette a lantot és az a szellő szárnyán felívelt Csellához.

Mély baritonhangja volt ennek az emberi kandurnak. Kócsagtollá imogott Csella. Miramare szemei elvesztették ábrándos fényüket és hangja ércesen csengett.

— Mire jó ez a sok kin? Minden elmúlik, szerelem, bánat, féltékenység, öröm. És a szerelem röplő mámoros percei úgy tűnnek el, mintha nem is lettek volna igazak soha, soha. Az élet nemcsak szerelem, hanem küzdés, rettenetes sok küzdés.

Nem való ilyen gyászinduló kis leány piros szájába.

Mert az élőkké az élet.

A leggyönyörűbb, ha két szerelmes test testhez simulva nézi a lenyugvó napot és élvezni testük meleg vágyaiban a jelent.

A lant édes hangjai erősebbek, hatalmasabbak lettek. Boldog, kéjes sejtelen lopódzott szívébe.

— Henry, meghalok utánad.

Végre megérkezett a férfi és Csella hálásan nézett nyílt szemeibe.

— Jókor jöttél! — suttogetta.

Henry jókor jött, tehát felmentek a fehér szobába.

(Lásd e cikk folytatását a 18-ik oldalon.)

Asszony az erdőben.

A Káviár eredeti kézírata.

Ment és ment. Kis harang virágok csókollák mezteien lábait és lelcsolta a Nap. Az erdő körülölelte a testét és susogott a szél.

Olyan jó volt ez a szüzesség, jó és szép Kis mellei remegtek és furcsa láz öntötte el a bensejét. Vigan ment és száldosó kacaj volt a vére.

Bársonyos volt a bőre és csókolnivaló.

Egy hársnál egy férfi jött feléje.

Robosztus, nagyszáju és röhögött.

— Jere Baba. Jere.

Megragadta a lány kezét és magával vonta.

Körülfacsarta a karjait és végigfektetta a földön. Feléje hajolt. Széles ráncok ugráltak szemei alatt és röhögött.

— Baba ... eh ... Kicsi ... Engedd ...

Átszorította a vergődő leánytest karjait. Leszorította a fejlődő kis bimbókba harapott. Végigcsókolta a lánytestet és lefelé csuszott a kis domboru has felé.

Sikamlós, édes volt a lánytest és friss, illatos, volt.

A férfi csókolta.

Vadul és vadul.

Sokáig.

Hosszan.

Idestova villant a szeme s megharapta a lány ajkát. Az összeszorított, korálpíros ajkait. Szétfeszítette és szívtá.

Aztán lekapcsolta a fehér bugyit. Ujai végigsimitották a hamvas, fehérbe játszó lánycombokat és az édent.

Rátapadt.

Szája érintette a hust, a puha asszonyhust.

— Baba ...

Kis ... Kicsi.

Engedd!

Baba!

Lassan szétvonta a lábakat.

Enyhítette a gyűrűs vonaglást.

— Oh!

Vergődve szorult össze a lány szája.

Megfeszítette testét, de a férfi széles térdeivel szétlörte a szemérmét.

— Jaj!

Habteste durván siklott. Hátracsuklott kis fehér arcoskája és nagyon nagyon elsápadt.

— Kérem, engedjen. Fáj! Ne!

Oh, okérem!

— Hagyjon!

— Oh!

II.

Felállt.

Kis teste összeesett,

Nem volt dalos.

Nem volt vig.

Megindult lassan, elkábulva.

Kis szívében össze volt törve minden Ideális és minden, minden Szép.

Gyerek lelkében kialakult a Végzet, az Élet, ez a nagysors, mely mindenkit összetör.

Rózsás combjai megremegtek.

Ajka eltiikkadt.

Szeretett volna zokogni, de összemarta testét valami nagy fájdalom.

Démoni tépés.

Ment.

r bűnével
arját az új
ss zsákmán
y.
d. a
el.
rat. —
lag háján
gy béka
mocsaras
ora harmo
ki az este
an tartózo
ágok szirma
Az asztal
ehér naplój
Henryre.
— sóhaj
Isugár ezü
kavicsköve
tól áthorita
badur lágyan
z a szellő
hoz.
olt ennek az
sagtolla ino
emei elvesz
t és hangja
kin? Min
bárat, félté
erelem röple
nek el, mint
igazak soha
zerelem, ha
sok küzdés
zinduló kis
t.
két szerel
nézi a le
testük me
erősebbek
oldog, kéjes
be.
utánad.
rfi és Csella
meibe.
ttogta.
felmentek
ytatását a

MÉRENYES.

Fata Morgana.

Erotikus fantázia.

A Kaviár részére írta: Vojnich Géza (Subotica)

A vonat épp az orra előtt ment el.

— Püff neki, ezt ugyan jól megcsináltam, most mit csináljak itt, künn a pusztaságban.

Igy morfondírozott magában a fiatal gróf. Szétnézett. Sehol egy lélek, csak a vasuti órház előtt a pályafelvigyázó.

A nap fáradtan hullott a sötét erdő mélyébe. Vörös sugarai pár percig biborban fűrésztörték a fákat, aztán komor szürkület támadt. A gróf fázósan huzta össze kabátját.

— Ugye barátom, kaphatok e itten éjjeli szállást valahol? fordult a pályafelvigyázóhoz.

— Hát bizony uram bajos dolog. De talán legjobb lesz ha az erdőben levő kastélyba megy. Ott bizonyosan fog kapni szállást.

A gróf megmagyaráztatta magának az odavezető utat, aztán puskáját vállára vetve sietős léptekkel az erdő felé indult.

Kissé megborzongott, amikor a sötét fák közé lépett, de aztán leküzdve borzongását elindult a keskeny gyaloguton az erdő belseje felé.

Már megbánta, hogy idejött. Dühösen gondolt barátjára, aki azt mondta, hogy itt bőven fog vad a puskája elé kerülni, aztán halkan közölte vele azt is, hogy a vidéken többen egy gyönyörű himszarvast láttak, de eddig senki sem tudta lövésre keríteni, mert utolsó pillanatban mindig eltűnik a vadászok szemei elől.

Persze ez fellobbantotta a gróf vadásszenvedélyét. Elhatározta, hogy ki fog menni a pusztára és maga jár végre a szarvasról szóló mendedmondának.

Tényleg ma reggel ki is jött, összeharangozta az egész vidéket, az erdőket, de bizony szarvast sehol sem talált. Sőt mi több, a vonatról is lekészt.

*

Amint így elgondolkozva ballagott, egyszerre csak mintha a földből bukkant volna ki, előtte állt a

szarvas, melyet egész nap oly hiába keresett.

Elfeledezt mindent, csak a szarvast látta. Az csalogatóan szökdelt előtte alig 50 lépésnyire tőle. Görccsen lekapta válláról a tegyvert és célbavette. Eldörrent a lövés. Daldalmasan látta a vadász mint rogyik le halálrasedzeten a szarvas. Odarohant. Visszahökkent. Sehol semmi. Csak egy különös, bódító illatu fehér virág volt azon a helyen, ahol a szarvast lerogyni látta. Szeme káprázott talán? De nem lehet, hisz egész tisztán látta, hogy összegyogyott. Igazuk volna talán a mendedmondáknak? Kezdte hinni, hogy igen.

De nini mi az? Közelebb hajolt a virághoz. Pár csepp vér biborlott a a fehér szirmokon, most már biztos volt benne, hogy eltalálta a szarvast, de csak könnyebben sebezhetette meg, úgy hogy az elmenekülhetett előle.

Bosszankodva tette vissza vállára puskáját. Ismét eszébe jutott helyzete.

Hirtelen mielőtt még magához tért volna két hatalmas kutya ugrott rá és letépni igyekeztek.

Kétségbeesve védekezett. Letépték róla ruháját és már-már nyakába mélyesztették fogukat. De a gróf erős ember volt. Amint egyik kutya nyaka kezétgyébe került, óriási izomzatának minden erejét összeszedve mint vaskapocs szorította át az izmos nyakat aztán felemelte a dögöt, addig verte velé a másikat míg az is vonítva ki nem adta páráját.

Kimerülten esett a földre. Kábultság ereszkedett agyára. De rövid ideig tartott, magához tért.

*

Tekintetét felemelve, egyszerre öröm kiáltás hagyta el ajkait. Szembe vele egy kastély emelkedett.

Nem is gondolva arra hogy miképpen kerülhetett ide az a kastély, amelyet pedig az előbb nem látott, lépteit sietve a kastély kapuja felé irányította.

Tárvanyitva találta. Két óriási né-

ger állott ottan egy hordszékek hordszékre mutattak.

— Már várjuk önt gróf ur. — gróf mintha almodott volna. Gipszen beleült.

A kastély előtt tették le. Egy baba vezették, hol egy harmadik gróf állott, kezében különös ruhák rabokkal.

Megfürdette a grófot, testét kenőcsökkel kente be, aztán kiborított fehér tunikát, bibor tógát adott. Lábaikra arany szandálokot, majd a jobb karjára, amelyen csak egy gyémánt volt, arany karkötőt adtak. A gadoztak az izmok, gyémántok berakott széles arany karkötőt adtak.

Ugy nézett ki mint egy római gladiátor.

— Urnőnk várja önt. — Elment.

A gróf kábult fővel nézett, nem tudta ébren van-e vagy aludt. Szétnézett. Egy kerek, bársonyfűggönyökkel borított szobában volt.

Jobb felől halk, finom zenéket hallott, mely belemarkolt szívébe. A lönös illatot érezte, mely a szobából csolta vérért.

— Ez az illat ez az illat — mondta, — hol éreztem már ezt.

Aztán egyszerre eszébe jutott a lönös fehér virág, melyet az erdőben látott. Annak az illatát érezte most.

Megmozdult a jobbfelől függő. Egy gyönyörű nő lépett eléje.

— Urnőm várja! A gróf kábult.

Káprázva állott meg. Szemben vele egy óriási, ovális terem kinyílt. Egy nő ült, egy nő talpig lángoló palástba burkolva. A karjai és arca voltak szabadon, ezek úgy fénylettek, mintha a szobából lettek volna szöve. A nő felállt, eléje jött.

Most látta csak a gróf, hogy teljesen meztelen, az amit palástnak vélte, az a nő haja volt. A nő felhívta sa úgy vakított, hogy lehunyta szemét.

A nő hozzálépett.

— Légy üdvöz hajlékomban.

— Kivagy te, — kérdezte a gróf, — könyörögve. — Oh mond meg nekem, vagy te?

— Ezt ne kérdezd, elégedj meg azzal, hogy itt lehetsz.

A nő tapsolt. Két óriási étellekkel telt asztalt, másik kettővel sophát hozott elő.

— Ülj le, légy vendégem asztalánál.

A férfi vábultan leült, vett az előtte ismeretlen ételekből, melyeknek oly különös, oly remek ízük volt. Elfogyasztva az ételeket, furcsa érzések vetek rajta erőt. Hirtelen oly erősnek érezte magát, mint még soha, aztán minden átmenet nélkül szíve sajogni kezdett, könny csordult ki szeméből, mély sóhajjal kérdezte.

— Miféle ételek ezek?

— Ezek! kacagott a nő. Leves leánykönyvekből, szűz leányok husa vadon elkészítve, szerelmes asszonyok szíve nyáronszítve és örölt genyorkból készült torta töltve be nem teljesült vágyakkal és halálra kínzott emberek sóhajával.

A férfi csodálatosképpen semmi különösét sem talált ebben.

Az egyik óriás két fehér virág kelyhében vérvörös italt hozott.

— Igunk! —

A férfi felhajtotta. Tűz járta át testét. Kezei öklöbbszorultak, széles melle mint egy fújtató hullámozott, karján vonaglottak az izmok, lepatantva az arany karkötőt.

— Milyen ital volt ez? — hörögte.

— Ez? sutogta a nő démonian. Ezt az italt testvérgyilkos emberek vérből, gonosztevők halálveritékéből és letipart szűzek könnyeiből készítettem.

— Akarod látni, hogy kapom az italt készítéséhez szükségességeket.

— Akarom — lihegte a férfi; a tüzes ital vad mámorba ejtette, bármire képes lett volna.

A nő tapsolt

Két megkötözött embert hoztak elő.

— Két testvér, sugta a férfi fülébe. Két kardot hoztak a nő elé.

— Oldozzátok fel őket. — Megtették. Hozzájuk lépett, kezükbe adta a kardokat.

— Nesztek!

Amelyik győz azé vagyok az éjjel, lihegte.

A két ember gyűlölettel nézett egymásra. Egymásra rohantak, kisvártatva mindkettő halálrasedzeten feküdt véreben. A nő kacagott. Szemét kéjelegve jártatta a holttesteken.

Tovább — parancsolta.

A szolgálk egy edénybe gyűjtötték a vért és kivonszolták a holttesteket.

Négy embert vezettek elő.

— Látod e négy gonosztevőt? Kínózzátok őket.

Raffinált kegyetlenséggel ktnózták

őket, úgy hogy csakhamar halálveritékükben fürödtek.

A nő egy tégellyel kezében hozzájuk lépett. Ebbe gyűjtötte a véres halálveritéket. Szemei lángoltak a kínoztatás okozta kéjtől. Buja testével a haldoklókhöz dörgölődött.

— Légy átkozotti! Hörögte az egyik.

— Ha, ha, ha, kacagott a nő. A gróf fagnyi érezte vérét e kacagás hallatára.

— Most jön a legérdekesebb, várj csak — lihegte a nő.

— A szűzeket — parancsolta.

Hat kis meztelen, alig fejlett leányt vezettek elő a terembe. A terem szélén hat óriás néger állott, szájuk szélét nyaldosva. Már tudták mi a kötelességük.

— Rajta — kiáltotta a nő. A hat óriás a remegő lányokra rohant. Leteperték őket és undok hörgéssel elégitették ki magukat rajtuk. A hat kis leány véreben feküdt, de megvolt az ital legfontosabb alkotórésze.

A nő szadista teste reszelt.

— Üss. Kiáltotta magánkívül a grófnak és egy korbácsot adott kezébe. Az húzódozott. Nem akarta ütni.

— Üss mert jaj neked.

Az egyik néger végigvágott korbácsával a grófnak.

Az felhördült, odarohant a négerhez, felkapta s mint egy pelyhet a falhoz vágta. Összetört testtel hullt le. Szájából vékony csikban szivárgott a vér, egyet-kettőt rángott aztán vége volt.

A férfi vadul szétnézett, kitört belőle az ósálat. Megragadott egy korbácsot és ütni kezdte a nőt. Ütötte verte. A nő testén dus patakokban folyt a vér.

De vére hullámozásával nem lett gyöngébb a nő, nem sőt minden csepp elvesztésével új és ujerőt kapott.

— Üss, üss, kiáltotta kéjben fűrödve.

És a férfi ütött, ütött míg végre kimerülten hullott a földre.

Ekkor a nő ráugrott, lerántotta róla a tógát, a tunikát. Előtte feküdt a remek, izmos férfitest. Tompán hörögve vetette magát rá, a nő meztelen, véres kéjben uszó testét a férfihez nyomta.

Körmeivel felszántotta a szőrös, hatalmas mellkast.

Apró fogaiival a férfi torkára tapadt. Átharapta és szívta a vért a Vámpir.

A férfi kinlódva belemarkolt a vörös hajba és tépte, tépte.

*

Bódultan, fájó fejjel ébredt fel a gróf. Szétnézett, mellette feküdt az elejtett himszarvas teste.

Kábult fejét végigsimította kezével „tehát álom volt”.

Torkához kapott. Nedvességet érzett, véresen húzta vissza kezét

Tekintete balkezére esett. Meredten öklöbbszorult kezében hosszú vörös hajszájakat tépdeszt a szél.

A gyermekszülés Afrikában.

A le Journal írja 1925 aug. 4. én. „Tudósítónk, mint azt fentebb is vázoltuk, bejárta Afrika legeldugottabb helyeit is, ahol a gyermekszülés terén észlelt különös, eddig soha nem tudott érdekes adatokat. Afrika déli részein a terhes nők a legutolsó órájukig végzik a legkeményebb munkát.

Ha a szülő asszony valamely nomád törzshöz tartozik, ott hagyják az uton akárhol van is a törzs, miközben az egész karaván nyugodtan tovább folytatja útját.

Csak mikor az anya tul esett a szülésen és gyermekágyon, nézhet utána, hogy törzsét ismét megtalálja.

Megesett, hogy némely vándorló törzs 20—30 ily vajudó asszonyt hagyott hátra egyszerre s angol vagy francia utazók véletlenül bukkantak rájuk és részesítették őket első segeilyben.

Afrika közepén és északi részeiben, a szülési segédeszközök igen primitív és durva módjai találhatók fel.

Igy pl. valami erős férfiszemély vagy ugyanazon törzsből származó több asszony a lábaikkal tapossák a hasat, vagy pedig a szegény vajudó asszónynak erős deszkát tesznek a hasára és ezt több ember erővel lenyomja. De ennél is durvább módszer, mikor a hüvelyen át igyekeznek a gyermeket valami megfogható részen megragadni, hogy erőszakkal kiráicigálják.

Bizonyos, hogy az ilyen eljárásoknak több haláleset, mint élet a következménye.

A szülőasszony tisztátalansága felől uralkodó hit, majdnem mindenütt megtalálható. Mindenki, aki a nővel vagy tisztátalanságával érintkezik, maga is tisztátalanná válik. Innen van aztán az a szokás, hogy a férj, a szülés napjától számított heteken, sőt hónapokon keresztül is, nem közeledik a nőhöz nemileg pedig 4—5 hónapig sem érintkezik vele.

IDEI. 27

DEI. ZNYE.

A viszony a mai korban.

A Kaviár eredeti fordítása franciából.

A prostitúció mellett, amellyel különben régebben már foglalkoztunk, az úgynevezett „viszony” képezi magát a féktelen szerelmeknek. Ha a kényszerházasság védelmezői szabad szerelmeiről beszélnek, akkor a szó alatt sohasem az igazi szabad szerelmet, a magasabb individuális szerelmet értik, amelyről már mi is megemlékeztünk, hanem szabad szerelmeknek állandóan a mai „viszonyt” nevezik, ami physikai és ethikai tekintetben is a legkomolyabb veszedelemet rejt magában.

Mert egyrészt a viszony a nemi betegségek szélesebb körben való elterjedésének leghathatósabb közvetítője, másrészt a nemi érintkezésnek ez az új formája a képmutatást, a hazudozást és a bizalmatlanságot nagyra növelte és ezek azok, melyek a szerelmet ma tönkreteszik, a nemeket egymástól mindinkább el-távolítják, és megteremtik a szomorú nemi gyűlölködést, a férfigyűlölet nőket és a nőgyűlölet férfiakat, ami szintén egyik vonása korunk jellemrajzában.

Az eredetileg ideális viszonyoknak korunk féktelen szerelmévé való fokozatos elfajulását Hellpach „Liebe und Liebesleben im XIX. Jahrhundert” című művében behatóan tárgyalja és lélektanilag megmagyarázza.

Ebben a kiváló, a viszonyt jellemzően feltűnő kis műben a szerző először is kimutatja, hogy a viszony alapján véve nagyvárosi produktum, és másodsor, hogy a kapitalistikus fejlődéssel szoros összefüggésben van, amely a fiatal lányok ezreit önálló kenyérkeresetre utalja, úgy hogy a nagyvárosra jellemző emberosztály az elárusítónők osztálya és a vele rokon osztályok a talaj, amelyről a „viszony” kifejlődött.

Napközben ezek a lányok el vannak foglalva. Jön az este, a várva várt zárórával és akkor az a remény kecsegteti, az egésznap szorgos munkával elfoglalt lányokat, hogy haza mehetnek szegényes viszonyok közé, hogy szem- és fültanul legyenek gyakran elég szomorú családi jeleneteknek, hogy álomra hajthatják fejüket és hogy a következő reggel ismét az üzletbe siethesenek. Így foly ez napról-napra.

Ez bizony nem valami csábító heti program. Különösen nem akkor, ha az üzletből hazafelé vezető ut ragyogóan kivilágított paloták, kávéházak, színházak és hangversenytermek előtt visz el. Es mindez a nemi bimbózás, a nemi hajnalhasadás éveiben, amikor a forró érzéki vágyak izgatják az idegeket. Nincs rajta mit csodálkozni, ha a leánylelket elfogja a vágyakozás, hogy a mindennapi munka után, este a nagyvárosnak szemébe tölölő, agyára nehezedeő szépségeit csak egyszer egy kicsikét élvezhesse.

Nincs azon mit csodálkozni, hogy az üzletben való megkötöttség után nem megy egyenesen haza a családi szűrkésébe, hanem a nagyvárosi élet örömeivel való megismerkedésre vágyva, holmi kis szerelmeskedésbe keveredik.

És a szociális viszonyok gondoskodnak az ilyen vágyak kielégítésének lehetőségéről is. Elvégre is sok ezer ifju kereskedő, rengeteg diákember, magán hivatalnok és altiszt van olyan, akik szívesebben töltik el estéiket egy leánnyal, mint egyedül.

A prostituáltak ilyen szempontból kevésbé alkalmasak. Végére is az emberek nincsenek mindig arra hangolva, hogy a „végletekig menjenek”, hogy estéiket szerelmi éjszakává változtassák át, azonban néha olyan hangulatban vannak, hogy egy leánnyal szívesen elfecsegetnének, elmókáznának, szorongatnák egy kicsit és meg-megcsókolnák.

És a dolog így veszi kezdetét. A diák, vagy a kereskedő beszélget egy ily elárusító leánnyal, egy darabon elkiséri, a következő estére találkat adnak egymásnak, aztán talán már el is mennék valami mulatóhelyre, és a férfi látja, hogy a kicsike milyen szerelmes belé amit aztán a tegezés és a csók követ: mikor egynéhányszor ez így volt, a férfi azt veszi észre, hogy a boldogságban uszó leányka égő vágyakozással várja az utolsó kérést: „gyere velem”.

És ha ez is megtörtént, akkor aztán készen van a „viszony”. És ez a férfinak minden tekintetben előnyeket nyújt a prostituáltakkal szemben Olcsó, igénytelen, szóra-

koztató, kedves és — egészséges dialog. És a férfi maga is szereti, hogy szerelmi élete nem lesz csupán valami szükséges rossz, hanem valami izgató élvezet.

És e tiszta képet csak két homályos pont zavarja meg: A gyermektől való félelem és a válás gondolata. Ez egyébként csak a férfiahat. A leányok nem szoktak ilyen távoli dolgokra gondolni...

A harminc év alatti fejlődés közben egynémely dolog változott ugyan, az összkép azonban csaknem ugyanaz maradt. A viruló elárusító leánynak manapság nagyon kevés reménysége és várni valója van, majdnem mindig azzal a biztos tudattal lép pályájára, hogy előbb-utóbb „valakinek a barátnya lesz”.

Kezdetben mindig olyan emberre esik a választás, akiről feltételezik, hogy esetleg feleségül veszi. E tekintetben a legalkalmasabbak az ifju kereskedők és altisztek. Később már, amikor beköszönt a resignáció és csak a szórakozásra való vágyakozás maradt meg, rendszerint akadémikusok és egyetemi hallgatók lépnek előtérbe; hiszen ezek gondatlanabbak, mulattatóbbak, és a leány hiu is foglalkozásukra. Mindez ugyanugy van, mint volt annakelőtte.

Csakhogy még 30 évvel ezelőtt az elárusító leányoknak igen nagy száma olyan volt, hogy minden vágyakozása dacára is érintetlenül, szűzen maradt. Ugyanis a polgári szellemben nevelt leányok a szabad nemi érintkezésnek bizonyos kellemtelen illatát még érezték. Ez most teljesen megszűnt.

Az e szakmabeli leányok között könnyen megszámlálhatóak azok, akik tudatosan ellenállottak minden csábításnak. A középosztály, a polgárság testébe mélyen befurakodott és elharapodzott manapság a „viszony” rendszere.

Ben Gil.

Ne fogadjon el semmilyen másnevű gummióv-szert.

Minden poklokon keresztül.

Erotikus fantázia.

A Kaviár számára írta: Brandstädter Károly.

Egy messzi, beláthatatlan terjedelmű hómezőn voltam, mely a halványkék szemhatárig változatlanul fehér maradt. Schol egy domb vagy fa, csak messze lent, egy jégsziklán ékszert láttam csillogni, egy aranykorona volt, átötvöztetve a tűző nap sugaraitól vonzott ez a korona, ez az egyedül eleven tárgy a pusztaság haván, De az út messzi volt hozzá, a szem csalatkozott a táv rövidségén.

Fáradhatatlanul törtem előre. A nap lehanyatlott, de csodák-csodája, lángkékvetet lövelt ki gyönyörű testből és ezek felolvastották a haviat. A víz nyakik borított el és még mindig emelkedett. Én mint merész uszó, rábízam magam a hullámokra és dacos karokkal lenditem magam a sziget felé, melyen az aranykorona fénylett, mindig csodásabban, bizalmasabban.

Hosszu vergődés után elértem a sziklát; félíg én másztam rája félíg a hullámok emeltek; de ugyanekkor a szikla is növekedni látszott, magasra tornyosult és feljebb és feljebb emelte a koronát. Hirtelen eltűnt a korona és egy állatszó se-lyembe göngyölt junói nő állt helyén.

Fel fel lebentette idomairól a fát-lat és visszabocsájtotta. Pokoli já-ték volt ez! Láttam teste minden rejtett vonalát, minden büszke vo-naglását, minden nagy titkát, az öröklet banánját. Közel volt hozzám a nő, de ahányszor elérni véltem kezeimmel, mindig elrebbent, mint egy paradicsommadár és mindig egyetlen távolságra tőlem villogtatta meg testét, mely lobogott, mint egy diadalmas zászló.

Halálíg kimerülten, kapaszkodtam meg, hogy pihenhessek, hogy erőt gyűjtsek. Hirtelen erős dördülés csattant el, ezer tűzcsóva izzó mág-lája villogott fel hátam mögött, úgy tűnt, mintha a nap kettébe tört vol-na és minden fényét egyszerre ön-tötte volna át az égen. És midőn káprázó szemeim visszanyerték lá-tásukat, a vizek mind elfolytak al-at-tam, görcsösen csukott kézzel lóg-tam egy sziklán, előttem emelkedett egy ákornyás hegy, úgy, hogy a csuccsa az ég feketés kékségébe, közel a csillagokhoz, beolvadt; a

csucson azonban ott táncolt a fá-tyolos nő.

Felfelé kusztam, hegyes kristályok döfték kezeimet, eles korallók tép-ték ruháimat és isszonyuan meredek helyen álltam. Pihenni akartam. De alattam ezer csatatrombita bátorít-va harsant. És új erő folyt belém, mellem, zihálva emelkedett, előre törttem.

A nő fátyla felém lengett, kerek emlői előszöktek alatta, mint egy forrás. Lent elhalkultak a harsonák keselyük serege szökött az égnek és felém támadtak, kimeresztett, vérővezte szemekkel, felémvájó kör-mökökkel és sikongtak, mint haldok-ló vén asszonyok, nyelveik kibug-gyantak, véremre szomjaztak.

Keserű halálfélelemben átkot szor-tam rájuk és ime: eltűntek, lehull-tak, mint fekete hóhelyek, de a mélyből velőbe hatoló üvöltés har-sant, mint ezer elátkozottól. Alattam lángolt a völgy, fekete füst és óriá-si lángnyelvek mértföldekre szöktek fel.

Az égbolt egy szembe tömörült. Az Isten szeme volt ez! A végie-lenség foglal dott össze ebben az egy szemben.

Szédültem. És erősebb lett az üvöltés, fejből örült szikrák pat-tantak szerteszét. Feljebb! Alattam növekszik a láng! Nyaldossa nyel-vük a talpomat! Erős lettem, mint még soha ember, kinyultam kezem-mel a nő teste után, már éreztem csupasz testét.

Ekkor összedül alattam a szikla, ezer dörgés dördült, a föld megre-megett, világítélet tán? Örjögő esésben száguldoztam a tüzes torok-ba, a habzó üvöltésbe, a felujjongó démonokba. De a nő már ott volt karomba és én boldogan akartam megsemmisülni! Összeolvadtunk az olvadás torkában. Összeolvadó pár-zásban keringtünk a halálba.

Ez a hely

a MIA
Krém
számá-
ra van
fenntartva, amely a dr. Kovács
gyógyszertárban, Timişoara-Fabrica
kapható, de a hirdetést nem közöljük,
mert mindenki tudja, hogy a MIA
KRÉM-nek nem kell van reklám

Szőke álom.

— Eredeti kézirat. —

Gertrud szőke volt. Egy szőke álom. Hosszu, lágy pillái voltak és nagy tüzek égtek a szívében. Tüzek, amelyek nem jönnek el. Tüzek egy Szépről, aki eljön és felcsókolja az ajkát, aki átkarolja és édesmeleg igérettel sug neki és azt mondja:

En: Te — Vagyok.

Ideális leánysága felolvadt ebben a Vágyban és gyönyörtü leányteste bele fult az éjekbe. Tudta, hogy nincs Való és mégis várt.

És ő eljött.

Nem olyan mint amilyennek a lány gondolta de férfi volt és elká-bitotta.

Szavakal sugott neki Szavakat. Olyannokat, mint amilyeneket a lány várt. Zengő, csodaszép szava-kat és a lány lelke hálaadó bugás-sal bugott fel.

Egy éjjel a lugasban ültek. A lány lelke tele volt imádatlalt és megszerette volna azt csókolni, aki megértette őt, akinek nem a test kell, hanem a lélek.

A fiu hirtelen átkulcsolta a lányt. Tüzesen megcsókolta az asszonyos nyakat és végigfult a megtörő lány-szájon.

Kikapcsolta a ruhát és végigsi-mogatta a bársonytestét. A pihés kis ajkánál félrevonta a leplet és ujaival megcsókolta az Érintettent.

A lány felsivitott. Hogyan... En-nek nem a lelke kell... Ennek is mind a többieknek, az asszonytüz-ben égő teste kell...

Elbodult.

Nem is tudott védekezni. Nem tudott beszélni... Ideális lelke felsirt és nagy sirásban szeretett volna felzokogni. Hát csal a Szép is. Csa-lás a Szép...

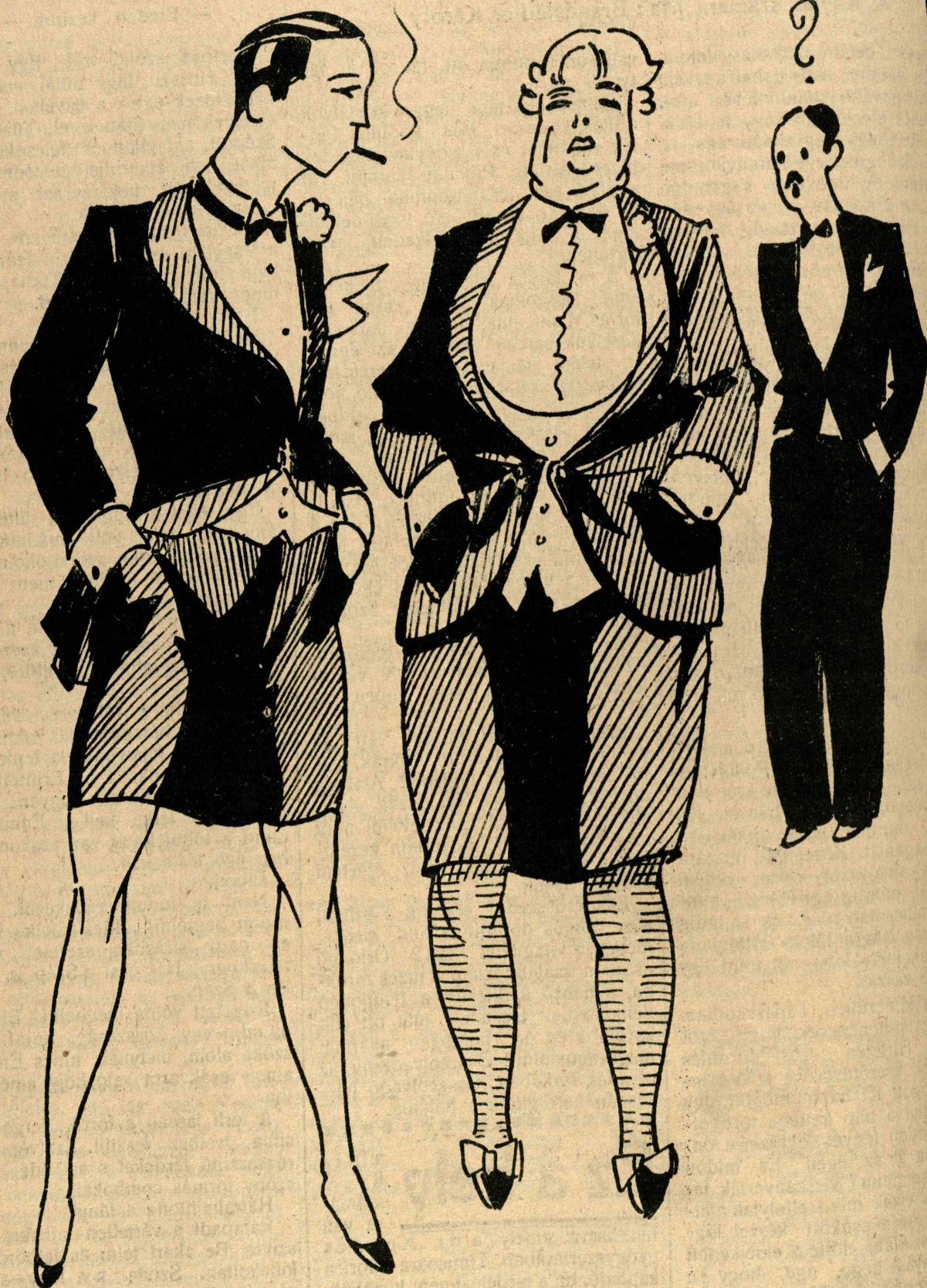
Szeretett volna meghalni. Elmen-ni mint egy kösszaság, mint egy szőke álom, melynek nincs Enje s amely csak arra való, hogy elnémul-jon.

A férfi lassan a forró, vergődően sima testhez feszült. Szétvonta a rózsaszínű térdeket s az üde, asz-szony formás combokat.

Hátrahajlitotta a lányt.

Rátapadt a vértellen ajkakra és szivta. Be akart tenni és felhördülni jóllakoltan. Szivta s a lány ajkán vércsik sávozott alá... Szivta... Az-tán hirtelen belecsókol.

A lány magába szorította a felin-

A FUMOKINGÓS NŐI DIVAT. ANNO: 1926.

dulást.
ravetett
mint C
... Ara
... Com
Reszke
Reszke
A fé
hozzá
... A
Végi
sedett.
lassu,
sietett
A lán
mig el
dolta,
lóban
Az é
kolt. M
azt a k
a részt
egy elh
Élet kö
— H
A lán
Testé
gyott a
bugott
Elind
uton, n
nem sz
nem cs
... É

Leve

Igen

Azon
nyok ta
kéből,
két kér
ezen tő
viár la
szivesk
gemet,
alábbia
hanem
szivesk
ból ki
egyik
is, ha
nak.

Tehá
este, h
rőöm
között
barátné

dulást. Aprót sóhajtott és fejét hátravetette... Szétemlott a haja s mint Gloria övezte a lány homlokát mint Gloria szüzi Gloria.

Aranyos szüzi Gloria.
Combjai összezárultak a kéjtől. Reszketett s villámkejt futott testébe. Reszketett.

A férfi meleg csókkal csókolt és hozzáolvadt lényeggel ringott.

A férfi beteltem felállt.

Végigsimította haját és kiegyenesedett. Sugártermete délceg volt; lassu, rugalmas, iveltiépkekkel tovasietett az éjbe és fűtűrésztett...

A lány utána nézett és nézett egyre míg el nem tűnt az, kiről azt gondolta, hogy Szép és Jó, de, aki valóban olyan volt mint a többi.

Az éj a lány asszonytestére csókolt. Megsimogatta és fejszárította azt a két könyecseppet, mely belesirta a részvevő, a hangtalan éjbe mint egy elhalkult valóvá lett sóhaj az Élet ködös tengerén:

— Hát ez az Élet?!

A lány belebámott a Semmibe. Testén piros csók nyomot hagyott a Szép-Rosz és meleg atom bugott a melléből.

Elindult. Ment. Ment azon az uton, mely nem arany, nem rózsá, nem szép, de legalább nem csal és nem csuf, csuf.

... És ment...

Dőry Andor.

Levél a szerkesztőhöz.

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Azon célból, hogy tudatlan lányok tanuljanak az alábbi történetéből, Önhöz fordulok a következő két kéréssel, 1. (Hogy sziveskedjen ezen történetemet bele íratni a Kaviar lapjába, másodszor meg azzal, sziveskedjen tanácsokkal ellátni engemet, mivel töltem is kérték az alábbiakra, de én nem tudtam adni hanem megkérném szerkesztő urat sziveskedjen engem kinos zavaromból kisegíteni. Esetleg elfogadom egyik hú olvasó szives tanácsát is, ha az megfelelne kíváncsaimnak.

Tehát a történet a következő: Ma este, hivatalos voltam, egyik ismerősem táncestélyére, ahol többek között ott volt az én legkedvesebb barátném is kicsiny, 14 éves hugá-

val. A barátném mivel szenvedélyes tánczos volt, hamar talált szorakozást, én azonban kevésbé. Egyszerre csak hozzám jő a 14 éves Gizike, barátnémnak, bájos és gyönyörű testvére, aki megeskett reá, hogy meghallgatom kérését és kisegitem őt. Erre elkezd mesélni az alább következő történetet:

Tudja kedves Albert bácsi (Én a 21. éves férfi bácsi legyek egy 14 éves fruskának) a télen mikor estélyen voltunk a Blauéknál, és ottan jöttem legelőször érintkezésbe, komoly fiatalemberekkel, közöttük nagyon megtetszett nekem a Kapp Jenő, aki mellékessen megjegyezve, luxus tüzletben van ahol csupa selymeket árulnak, többször meg is jegyeztem a Jenő előtt, hogy ő egy tökéletes selyem fiu. Erre a Jenő csak mosolygott, és furcsa hangszólyal megjegyezte, hogy ő nagy gyakorlattal bír mérővel való mérések terén, és nagyon ért a selyem, bársony és a plüs szortírozásához és értékeléséhez.

Ez mind szép és jó tulajdonság jegyeztem meg én, mondja csak mit akar ezzel mondani, inkább jöj-jön és járjunk el egy shimyt, helyes bolintja ő, de az előbbire még visszatérünk. Ennek semmi fontosságot nem tulajdonítottam, pedig ha tudtam volna értelmét. Egykissé spiccesek voltunk mind a ketten a jó bortól, és vesztettül jártuk a vad tánczot. De egyszerre csak észreveszem, hogy tűzessen és mereven néz bele a bluzom nyílásába, majd meg termetemet nézi végig. Igaz hogy rövid selyem ruhában voltam, és úgy néztem ki mintha meztelen lennék, de hát mi nézni valója van egy fiunak, annyira egy ártatlan 14 éves leánykán.

Egyszerre a Jenő azt a célzást teszi, hogy úgy nézek ki mintha nem is lennék felöltözve, és ennél a szónál még tüzezebben néz végig, ilyen tekintetűtől, életemben még nem láttam, és ez nagy meletget okozott nekem, igaz, hogy nem is tudom miért? Egyszerre csak azt mondja nekem halkan a Jenő, hogy szeretne engem látni egyszer meztelenül, azon egyszerű okból, hogy megállapítsa, hogy szebb-e a bőröm mint a selyem, ami földi és finomabb-e mint a bársony, mert ő neki ebben évek óta nagy gyakorlata van, tudnillik a felbecsülésekben, és továbbá azt mondja ő megtudná a bőrömet becsülni, mivel civilizbe ő divatárus, meglehetősen ért a sely-

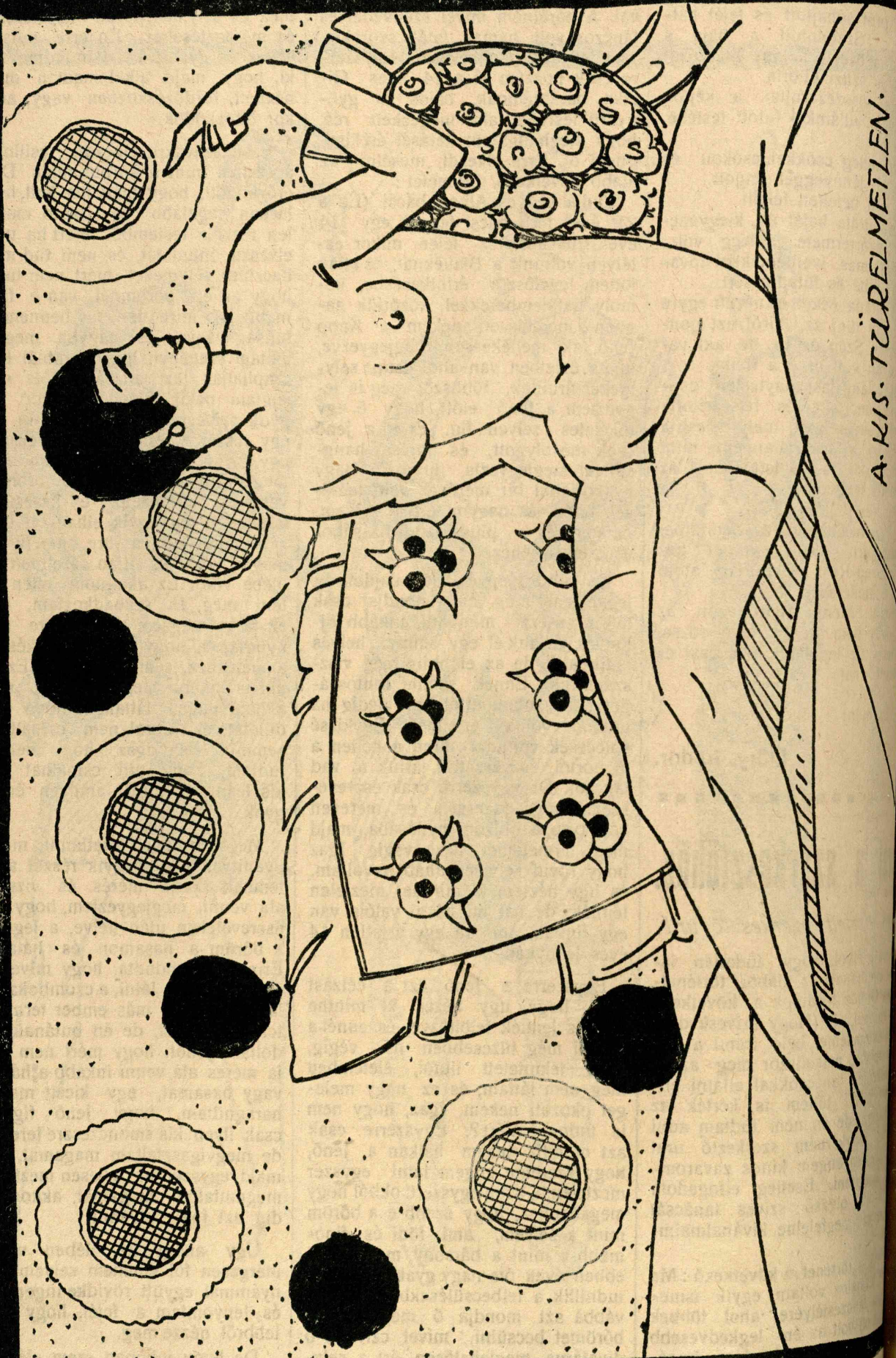
mek és selymes bőrök kezeléséhez és méregetéséhez. Én erre mitsem sejtve és gyanítva azt mondtam neki, hogy majd alkalomadtán meg-nézheti, fürdőzésekben vagy, amikor öltözködök.

Ezen szavakra elkezdtek csillogni a szemei mint a kárbunkulus. De ő erősködött, hogy még ma kell, hogy lásson, legalább egy darab meztelen részt a testemből, mert ha nem, elveszti öntudatát, és nem tud majd becsülni selymeket, mert nem tudja, hogy az én bőrömnél van-e finomabb is, mire felkelt bennem a hiúság vágya, és nagyon megsajnáltam szegényt, hogy eventúál ki is csaphatják az állásából, és oda-sugtam neki, hogy hajlandó vagyok szíveségből megmutatni neki egy részét a testemnek, de vezessen egy olyan helyre, ahol nem lehet meglátatni senki által. Ő örömmel vette ezt tudomásul, és készséggel vezetett a kert egyik elhagyott lugasába, ahol leült a fűre, amely öles magas volt, és ottan szeliden az ölébe vont. Ez akaratom ellen történt meg, és szabadkoztam, hogy ez talán mégsem illik, mire megnyugtatótt, hogy ez csak előkészítés a méréshez, semmi egyéb. Ez annál is inkább megnyugtatótt, mivel a holdvilágnál láttam minden mozdulatát, és orvul nem csinálhatott semmit, sem igaz, hogy nem is tudtam, hogy mit csinálhat ilyen kis leánnyal, mint amilyen én vagyok.

Megkérdeztem ártatlanul, mitsem gyanítva, hogy melyik részét a testemnek akarja mérés és vizsgálat alá venni, megjegyeztem, hogy saját észrevételem után ítélve, a legszebb a bőröm a hasamon és hátamon. Erre ő azt mondta, hogy mivel bársonyt is akar látni, a czombokat választotta, amit más ember természetesen is talál, de én butának gondoltam Jenőt, hogy mért nem akarja méres alá venni inkább a hátamat vagy hasamat, egy kicsit meg is haragudtam, hogy Jenő figyelme csak ilyen kis smonczesre terelődik, de megvigasztaltam magamat, hogy majd egyszer ha teljesen meztelenül megmutatom magamat, akkor mindig azt fogja kívánni.

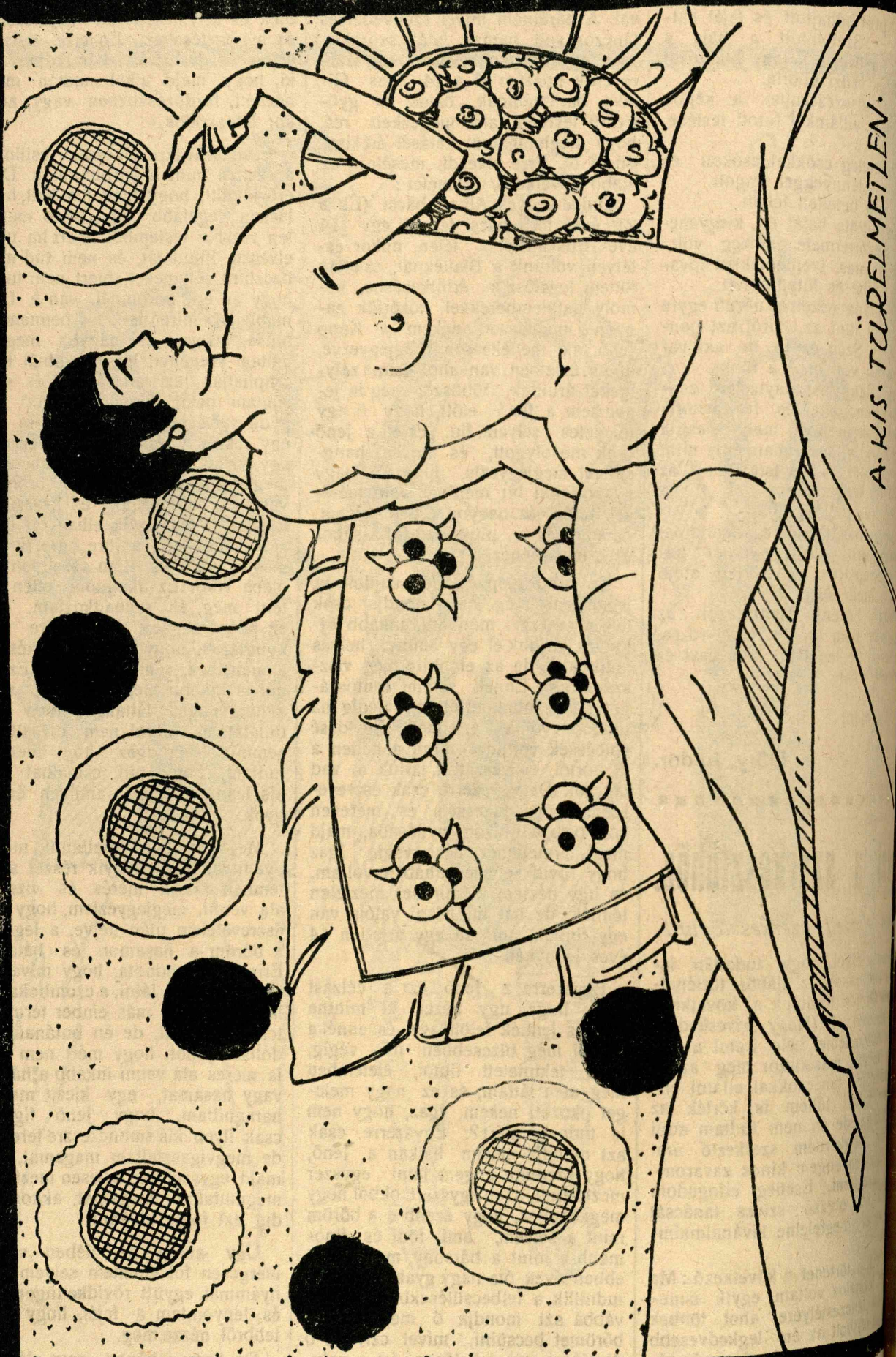
Ugy ahogy az ölében voltam, mérgeesen föl emeltem selyem szoknyámmal együtt rövidke ingemet is, és lenyomtam a fejét, hogy közelebbről nézze meg.

De hogy jobban szem elé kerül-

SZERET — NEM-SZERET ?

SZERET—NEM-SZERET?

Értesítés.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, barátaimat és jóismerőseimet, hogy a Gyárvárosban, a Háromkirály ucca 10 szám alatt

elszándék, modern

borbély és fodrász üzletemet

újából folytatom, melyet hosszú éveken keresztül Belváros, Löffler palotában tartottam fenn

Kovács Gábor

Sánta István

uri és női cipész

Gyárváros, Bárány utca 21.— Készít elegáns férfi és női cipőket mérték után. Javításokat soron kívül elintézt

„ERIKA“

csokoládé és cukorkagyár

TIMISOARA IV. Str. Gen. Foch 62
Tulajdonos: Rosenthal Félix

Klug István

gép- és malomépítész vállalat.

Timisoara-Fabrica, Str. Trei crai —
Háromkirály utca 26 s. Gyárváros.

GYÖNYÖRŰ NŐI AKT FÉNYKÉPEK

10 és 12 darabos sorozatban, valamennyi

eredeti felvétel

intim budvár, kirándulás, hárem, esküvő, stb. jelenetekkel, modellek után készült elsőrangú művészi mestermunka, sorozatonként

kapható a kiadóhivatalban.

Ára egy-egy sorozatnak 300 lei, 100 dinár, 60 c. korona. Szállítás utánvétellel, diskrét csomagolásban. Csehszlovákiai olvasóink a pénzt Leszámitoló és Közgazd. bank Kosice címre a Káviár folyó számlájára fizessék be, Jugoszláviából pénzes vagy ajánlott levélben küldendő.

Megrendelhető

a „Káviár“ 1925 évi teljes sorozata a gazdag 100 oldalas karácsonyi számmal együtt. Mégpedig:

1925 év első fele 200 lei, 100 dinár 50. c. korona.

1925 év második fele 200 lei, 100 dinár 50 c. korona.

Színes karton kötésben kötve, mindegyik kötethez mellékelve a karácsonyi szám

Utánvét mellett szállítja a „Káviár“ Lapkiadó vállalat, Timisoara.

Csehszlovákiai olvasóink a pénzt Leszámitoló és Közgazdasági Bank, Kosice címre küldjék be a „Káviár“ folyószámlájára póstán, Jugoszláviai olvasóink pedig pénzes levélben, vagy csekken.

LEHNER

órás és ékszerész

Temesvár

Gyárv., Fő-u. 29

Ön szép lesz ha „Dolly“ krém, pu-
dert és szeplovizet
használ, mely mindennemű szeplőt, májfolt-
tot, mitesszert stb. legrövidebb időn belül
eltávolít. — Kapható:

Roth Jenő gyógyszerár-
ban Timisoara, Mehala
(villamosmegálló.)

Főmunkatárs: Brandstädter Károly
és Lelik Ferenc.

Nyomatott „Union“ Gal Manó könyv-
nyomdájában Lugoson.

Maison Perák

női fodrászat

Timisoara, Färber palota Lloydsor

Modern frizurák, Henne-féle
hajfestés. Külön női és férfi
manikűr-szalón. Kosmet intézet

„Aradi Közlöny“

Erdély legjobb és legolvasottabb politikai magyar napilapja.

Tatár Mihály

uri szabó és sapka készítő
I. Páva utca 6 szám.

Kern Pál

börkereskedő Timisoara Gyárv. Fő ut 22
Fiók: Jimbolean.

A „Káviár“ romániai bizományosaihoz!

Ugy körlevélben, mint a lap címlapján rányomva több ízben figyelmeztettük romániai árusítóinkat és bizományosainkat, hogy a havi elszámolásoknál

FELVÁGOTT PÉLDÁNYT NEM FOGADUNK VISSZA,

ugyszintén hiányos és piszkos számokat sem akceptálhatunk. Mivel a kiadóhivatalnak a remittendára is minden egyes alkalommal szüksége van, mert ez így is értéket képvisel, ezúttal külön is kérjük bizományosainkat, hogy a lapot riancsaikkal és egyes olvasóiknak ne engedjék felválni, mert ilyen példányokat egyetlen bizományosunktól sem fogadhatunk vissza. A

REMITTENDA VISSZAKÜLDÉSÉNÉL

több ízben tapasztaltuk, hogy a remittendát bizományosaink rendes csomagként, vagy ajánlottan, mint nyomtatványadják postára. Ez a küldési mód helytelen, mert könyvkereskedőknek, hivatásos könyv- és lapterjesztőknek, nemkülönben könyv- és lapkiadóknak a posta 50 százalékos kedvezményt ad ily dolgok szállításánál, ha a csomagot ajánlottan küldik.

Ujságcsomagot ajánlottan 5 kilóig vesz fel a posta, beföldön. Erre az 5 kilós ujságcsomagra az ajánlási díj 6 lei, a rendes ujságportó 10 lei, tehát a teljes portó 11 lei. Egy kisebb ajánlott csomag küldése tehát alig jön 7-8 leibe. A vidéki póstamesterek figyelmét ez a dolog elkerüli és feleiket erre nem igen figyelmeztetik, ami úgy a lapnak, mint pedig a bizományosoknak anyagi kárt jelent. Ez az 50 százalékos kedvezmény azonban csak a beföldön, tehát Románia területén előállított sajtótermékekre szól.

3 nap alatt eltüntet: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készít Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-ter 6

Vizumokat és más megbízásokat
Bukarestbe 36 óra alatt elintézik
PINKERTONBOY
Timișoara — Telefon 75

Ha szép akar lenni, használjon
Kulka-féle Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógyszertárban Belváros.

Joszt József

uri és női cipész. Timișoara 11. kerület Széna-tér 8 Férfi és női cipők mérték után pontosan készülnek. Javításokat soron kívül elintézik.

DURA

elektrotechnikai és műszaki vállalat. Galván elemek gyára. Telefon 54
Timișoara Fabr. Calea Buziasului-12

Hétfői

Brassói Hírlap

a legjobb hétfői újság
Sakk-, sport-, színház-, gazdag riportrovatok
Változatos, érdekes, friss, eleven hetilap!
Kérje mindenütt.

Podráczky Ferenc

bőrbutorkárpitos
készít stipandó garnitúrákat és bőrbutorokat
Timișoara, Gyár., Andrassy-ut 2.

PERFEKT a legjobb poloskáltró készíti

Schunck drogeria

Timișoara, Str. Dacilor No. 24
Telefon 13-30

Használat előtt után

A bajusz a nőt öregíti
Eltávolíthatja biztos, garantált szerrel 3 perc alatt, 1 üveg 20 — Lei
Minden szépitő, pipere, parfümeria és rövidáru cikkek legolcsóbban a Nicolin féle „PARISIENNE“ Áruházban kaphatók:
Timișoara I. Str. Avram Iancu 4. (Takarékpénztár utca)